Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 7 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ólöglt að samlagsbáta hafa úti, þar sem lögmæt samlagslot e.d. standi óhreyfð, þó t:ll. sé falið sem hann hafi úti frá m.d., og standi þá hvor t:ll. sem á hlutaðeyr frá hvorri deild um sig. „Þannig hafa þótt oftar en einu sinni lögið á, síðan árið 1891, að t þúl. í sama máli væru samlp. sín af hvorri deild, án þess að vera skyldug samhliðja, og væru þar báðar báturnar standa samhliðja hvor annari og sunder af jöfnum, og eins sýnist mér megi vera í þessu máli, án þeir skuli eiga tilkall til að hafa þetta mál gagnsagt eftir t:l m.d., at t:ll. eigi báðar stat:J hvor við hlið annarar." T:ll. falla að þessarri röðun lokinni. A. 941-943.

Það kemur fram, að talið er, að nauðsynlegt sé t:l að þúl., sem hafi sitgjöld með sér úr landsj. hafi þúst:nagn, þó sé það þeim til framkvæmdar og veiti á fjarlægum eða fjarskalægum. Sbr. minnisbl. landsh. A 100-101 um bréfaskipti, sbr. B 893 um sama mál. Sveinbjörn hjá Braga Th. Melsted um t:ll. um bæjarm. áætlun um salnaheiti, telur að bæjarm. megi þá greiddan með fjárveitingu á fjárauka lögum. B. 1903. - Báðar þessar t:ll. eru að samlagsbátarnir af hlutum deildum

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingaskáp 1893.

Aftan á miði: skyldi t:ll. um þjófnað á aðalþóst-
þeirtum einungis getið af m.d., sbr. C 604, 634
og var því haldið fram, að af henni mundi leiða
kostnað. Segir Jón Jónsson fyrv. A.Sk., að „það
þá gekk: að veita á fjárlögunum, því m.d. eins gætum
ekki lagt þann kostnað á landssjóðinn" B. 1020,
sama segir Sigfreður Árnason, að t:ll. átt: að
vera frá öllu þingsins, en ekki m.d. einni, þar
sem um fjárveitingu er að ræða, sem gekk: að
banna: fjárlögunum. B. 1021. T:ll. feldh. 1022.

Í umr. kemur það fyrir, að talað er t:l, að einum
deildum sé af skattum sínum t:l að ná fremur sam-
komulagi við hina deildina, sbr. A 87-88, 148, 454-
455, 641, 645-646, 683, 687, 689 (þó má því fyrir koma:
að um aukatr. sé að ræða), 753, B 886, 1493, 1709,
1810. 1969-1970; 1972,
Á hinn bóginn er og stundum talið varhugavert að
vera með getgátur um fyrirætlanir hinnar
deildarinnar og vísa t:ll. sínar við það. sbr. A
A 151, 586, 587, 665,

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

8.

þá lýsa og þjandmenn þvo. stundum þeirri sem sinni, at hún deildist þelli þau, sbr. A 149. 328, B 632 sbr. 633,

Svo er og talit: e.d. við, at þvo. konni til m.d. þau sem þau séu tómir þjóðkj. þm. A 415.

Sagt: annarri deild, at hún hafi samþ. þvo. í þeri tvennt: að sú lýgnarfrúa mundi þella þat. A 574. sbr. og 706, 739 en þui jafnframt mótmælt og sagt, at „m.d. hafi sjálf fullkomna einvald og þvek" til at þella sér ógetfeld þvo. A. 579.

M. d. er við lýgnir at hafa þvo. af lengi hjá sér „svo að vér vættum at samþykkja þau óbreytt, hvort vér viljum eða ekki" og talit, at þm. í e.d. gæti ekki satt sig við slikt. A 686-687. - Á hinn bóginn er þess getit: „ótru máli, at e.d. menn munu hafa þvegst með máli, sem lengi var lýgnir m.d. og gæti: þui þjóðlega afgreitt það. A. 700, 705 en þau á móti: kennum sama, miðbiðra um at við vér e.d. við lýgnir vort kennum lýgnir þat hve m.d. hafði málum þeirri A. 700-701

© Þjóðskjalasafn Íslands

9.

Fríngeldög 1893.

'Á e.d. var samk. fyr. t.l. um brt. á l.gr.: l. 27/11. 1880 um skipun prestakalla við. Vallaness- og Fríngunúlaprestaköllum, 6. þ.m. – v:á 2. umr. n.d. bar Jón Þorka. fram v:tillögu um brtt. við. Hítarholts-prestakalls og Stóragrjótsprestakalls 6 þ.m. um þá t:ll. vegir landsh., að hann þá: skal sé, að hún nái nokkurri skyldi við þetta fyr. „Eg vil líka geta þess, að verði hún samþykkt hér og gangi svo t:l e.d. og verði einnig samþ. fyrir þá gjöri eg að skoða svo, að hún hefði ætíðis farið í umr., og get. því skal legt t:l að leggja gjöra staðfest. V:lj: menn hafa hana áfram, þá atti: að gera það með sérstöku fyr.., en eg vildi fyrir mitt leyti helst óska, að þetta mál gjöri felt" B.1813 Fyr. felt B.1819.

Talið kunnugt við hina deild að setja nr. í mál hennar en fella það, B. 19-8.

Ekkert.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10.

Landsb.: tekum það fram, að samn. á t:ll. milli
embætt:skostnaðar L. sk. B. sé svo sem m.d. leggi
skipanir lagsins landsstj., en m.d. get: ekkert skip-
að deildunum landsstj. fyrirkomulag en landsstj. deildinni. B. 1999
samþ. með 8 atkv. gegn 1. 2003.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingbókin 1893.

Skúli Thoroddsen flutti: Forv. t. l. um að nema dómsvald hæstaréttar; Skýr. sem eðlist dómsvald; ísl. málum úr lögum. Skaun getur þess við 1. umr., að frv. sé samhljóða frv., sem m.d. samþ. 1891, en óvíst þess hafi þá orðið þau vöndu sem í þessu máli; e.d. þá, því að skipun e.d. hafi þá ekki verið sem áhjósanlegust. B. 587.

Við 3. umr. fjárl.: m.d. segir Skúli lög Hv. Fv. að vonandi sé, að e.d. lagi sitthvað; því, af því sumt er alveg óþolandi. t.d. hvaða princip það sé, að vera að mergsjúga upp á stj. þá, sem hún sjái, að ekki komi að neinu gagni. B. 1620–1621

Þór Jónsson 2. þm. Eyf. framsm. meiri: „Skúli [Þ. H.F.] sagðist vona, að e.d. mundi laga frv., þegar það kæmi þangað. Það væri orð, sem eg vil ekki leggja af nokkurs manns munni hér í deildinni. En þótt þingið veiti fé til stofnana án þess stj. biðji: væri það eða vilji það, þá getur það fullt eins vel veitt þingið fé til síðar". B. 1627.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Sr fjárkrv. kom t:h 1. nmr. s.d. sagt: Einar Ásm.: „Þetta hit umfangsmesta mál þingsins er nú loksins komið fyrir: vona deild á degi eftir að hinn högákvæðni þingt:mi er útrunninn. Eg get ekki stillt mig um að láta: hjósi það álit mitt, að h. neðri deild sem sjálfri þessari fyrirsögð. minni nauðsynlegt en, með því að hjúka eigi nú málið þegar sitt leyt: hér er þetta, þar sem þessi deild getur nú eigi haft meira en tæpan ¼ hluta af tíma þeim, sem von er um að þingið standi, t:h þess að ræða þetta vandasama og afdrifaríka mál. þessi h. þingdeild hefur þó fullkomlega eins þungra og eins helga skyldu að vanda sig á þessu máli, eins og hin deild þingsins, og t:h að íhuga það og öll þess mörgu ákvæði atriði: vökulega". A 606.

Ú:t frh. 1. nmr. dreypir framsm. á hinn nauma t:ma sem nd. hefi skapað e.d. um með því málinu. Ne.: í e.d. hefi haldið sama grundvelli fyr. og nd. Hafi og bæði t:lh. einar sco, að nd. gat: á þar fallist A. 719-720. Hinsvegar er á A. 804 talað um of mikla t:hlutun nú nd.

Ú:t einn nmr. nd. talsm framsm. fjm. Jóhannesson h. þm. Eyfj., að e.d. hefi nokkuð víkið frá grund-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingtíðindi 1893

valli n.d. en vill samt miðla málum. B 2027 þá skal hann þeir og fram um fjárveiting, sem n.d. hafði felt en e.d. sett inn, að þó allar þessar áætl. sé á móti henni enn, þá sé leitinlegt þessi ~~hina~~ deildina að fella niður gjaldlið, sem sé breiður að vöxtum þessum gestum að vera samþ. í annari B 2028 – 1030.

Vill einn þm. (e.d. ~~Þorleifur~~ Jónsson) framum. s. st., að þeir hafi n.d. hafi brugðist fjárl.-málið, þó e.d. hafi heimsvegar lagt sig í samkomulagi, þó hinn heimsvegar hafi eigi þungt fram til meðferðar þessi en á elleftu stundu. Síðan n.d. fellt þá tillögu, þeir að hann vilji, að n.d. hafi atkvæðisrétt í fjárveitingum, en betur væri á, að allar væri gjöld samvinna deildanna á milli. Þessi sé ástæða m. á n.d. að hennar, að þm. þurfi að fara til síns samein. þ. heldur n.d. ýfirhöfuð A 937–938.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 3 frá 12. janúar 1894.

Við umr. um frv. til l. um breyting á lögum nr. 3 frá 12. janúar 1894 um kosningar til alþingis hefir komið fram sú skoðun, að rétt væri að veita konum kosningarrétt og kjörgengi til alþingis, þar sem þær hafa sömu skilyrði til að öðlast kosningarrétt og karlmenn. Þessi skoðun hefir komið fram í mörgum löndum og sú mesta sæmd hlotnast þeim, sem fyrstir hafa stigið þetta spor í stjórnfrelsisbaráttu sinni. Þannig segir t. d. um Danmörku: „Þeir, sem mesta sóma, sóma og sæmd munu af hljóta".

Eftir þessum ummælum er augljóst, að tilgangur nefndarinnar hefir verið sá, að konur fengju kosningarrétt til alþingis, en ekki kjörgengi. Þetta er líka í samræmi við ummæli nefndarinnar í nefndarálitinu, þar sem talað er um, að konur fái „rétt til að kjósa alþingismenn" eða að rétturinn sé „einungis bundinn við kosningu alþingismanna". Sbr. Alþ. t. 1894 A. bls. 45 og 48.

Í samræmi við þessar ástæður hefir nefndin ekki séð sér fært að gera till. um, að konur fái kjörgengi til alþingis. Skal það nánar tekið fram, sbr. nefndarálitið, Alþ. t. 1894 A. bls. 156–158.

Af viðurkenningu till. hinnar sömu persónu athugist sérstaklega:

1. Að fjárhagsástæðurnar séu ekki taldar vera til þess að veita alþingi heimild til fjárgæslu.

2. Að alþingi geti ákveðið sérstaka aðferð til

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ötrum alþingis kostnað: þessa árs 1200 kr. t:l að
kjósa á fjölhrum kostnað: við fangahúsgarðinn
og t:l að fullgera hann fyrir mesta fang, og
skulu forsetarnir umræðulaust sjálfir, eða með
því að fela það einhverjum í sínu stað, sjá
um framkvæmd verksins og hafa alla umsjón
með garðinum t:l þess tíma. 6.158.

Ú:t þessa ritaði t:ll. kom fram brtt. svohlj.:
Að alþingi feli landstjórninni að sjá um, að
framvegis: haldist að fullgera fangahúsgarðinn, og
sé t:l þessa, svo og t:l viðhalds og gæslu hans, gegn
væntanlegri fjárveiting á fjáraukalögum, samt
alt að 1000 kr. 6.162. Ú:t þessa brtt. kom
fram aðrar brtt., en þar skal ekki málið hér.
6.164.

Er málið kom fyrir samein.-þ. voru allar brtt.
felldar en t:ll. nefndarinnar. A.176.

Umr. snúast um hvort ástæðilegra sé, að kostn. þess
sé talinn með fangahúsakostnaði eða sem sérstakur út-
gjöld landssjóðs.—

Einhver er það landsh. sem leggur ríka áherslu
á, að ástæðilegast sé, að kostn. sé talinn af fanga-
húsakostnaði. Hann segir hann: „Auk þess hann eg

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þjóðv. tíðindi. 1894.

:lla við það, að alþingi skorti á stjórnina að brúka
fé landsins gegn vantalegri aðgæslu fjárveitinga.
það mundu allir vera mér samdóma um það, að
það sé ósvarað, sem efst á að taka til, meðan fá-
ar brýnustu naudsynjar krefjast, að verja fé landssjóðs
til eindregins gegn vantalegri aðgæslu fjárveitinga, og
þegar það er gert, þá eiga uppfyllingar til þess að
bæta frá stjórninni, en ekki frá þingsins, svo að
hún beri ábyrgð á því, og þingið geti haft ábendan
handa til að dæma um það, hvort samvalegs
naudsyn hafi borið til að brúka fé" — — „Eg
verð ekki hjá því að geta um, að stjórnin mundi álíta
mega á sér standa vera til að ávísa því fé, sem hún
er um að ræða, eftir svona lagaðri ábendan, enda
virðist það bæði eðlilegt og ófrávíkjanlegt að fara þess
leit, beiðni frá forsetum þingsins, eins og nú
stendur upp á, að ávísa þessu fé af alþingis-
byggingunni" — A. 174-175.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingsköp 1894.

Fyrv. t.l. um að banna á eitrætum sjúkum kaun t:l, a.d. frá m.d. v:d 2. umr. a.d. hreyft: Skallgrímur Sv. fari, hvort ekki mætti: fella niður, í ákv.orð:d „frá", sem stæði svo, að sektin fyrir brót á lögunum skyldu vera „frá 10-100 kr." Ákv:d vard: þó samþ: og: í samræmi við vanjul. atkvæðal. á fyrv. þingsæins. Forseta A.Th. virt:st vilt ómótmælt að þessari vera hreyft áin þess sér st. breyt. kæmi fram. „Fyrv. er komið frá h. d. og verður nákvæmlega að gæta þess, að það ekki hreyt:st í meðferðinni hér, ef það ekki á að gánga aftur t:l n.d., enda þótt um óverulega orðabreyting sé að tala"! A. 152. — Slík breyt. kann ekki fram er fyrv. var samþ. óbreyt. A. 183, og 657.

Fyrv. t:l l. um kosn. t:l alþ. var borið fram: a.d. v:d 3. umr. fyrir hendi Skallgr. Sv. á ígrunar mál-mitmælja vilja og skaut fari t:l forseta hvort kanna þyrfti: með atkv. eða hvort hægt væri að hafa án þessar á annan hátt. - Forset:(A.Th.) taldi þessar athugandi að engin þyrfti: vera efnis hreyfingar heldur snerta að eins ytra form fyrv. og leggjar fari að óbreyt. mun vera að laga þetta í prentun-inni. A 179-181.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Frv. t.l. t:l að gera samfylgsin um heimilum samb-
lögin og um samlagsstöðu var fram borið í m.d.
v:ð 2. umr. s.d. bent: Skallgr. Sv. á stafsetn og
talsh formsh: (A-Th-) heimilt, að hún væri leitt rétt
sem þurftalla. A 228-229.

Í umræðum um frv. t.l. um lögfjölskrúðun :ol. sifjunga-
og jarnbrautarfélags talaði Pétur Jónsson réttast,
„að bátar deildunum væddu miðið sem best, en gætu
ekki út um það á þessu þingi": B 382. v:ð sömu
umr. bar Björn Jónsson (þm. Eyf.) á mót: þeirri skoðun,
sem fram hafi komið, að ekki væri að samþ. frv.,
því að ef nokkuð væri ósjálfrátt við það mundi
stjórnin ekki staðfesta það. „Þessi skoðun má
ekki vera ríkjandi milli deildanna þingsins, hvort
þá heldur milli þings og stjórnar". B. 397-398.
Guðjón Guðlaugsson mælti í gegn t:ll. P. J. um að hafa
miðið daga upp í 1, Eg get ekki skilið, hvernig menn geti for-
svarað það fyrir kjósendum sínum, að hafa með atkvæði
sínu stuðlað t:l þess, að láta eitt mál gagna milli deilda
í þeirri von, að hin deildin læti það daga upp, þótt
öllum deildum þinni ekki mein við t:l þess, að hafa
miðið t:l heppilegra hafsta". B 407. Sjá um: umr.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fundargjörð 1894.

segir Þórhallur Bjarnarson: „Það hefur heyrst oft hér: h. deild, að þetta mál væri mjög vandasamt, og því vilji að láta h. e.d. fá málið til að hafa vandann með m.d. en annarhvort verða menn, að vera með því eða á móti: hér: þessari deild, segja annarhvort já eða nei eftir bestu samvisku. Hér: þessari deild verður málið annarhvort að falla, eða fara héðan samþykt. Eg álít það mjög óheppilegt, ef þessum vanda væri skellt upp á e.d., og mjög óþinglegt, þar sem þetta er hið langstærsta fjármál, sem nokkurn tíma hefur komið fyrir þingið. Þessi deild hefur þá helft og á að hafa hið aðallega fjárveitingarvald á þingi: höndum sér". B 530. - Einar Þórðarson vill þá, að málið sé vott: héðum deildum þingsins, svo flýtisamur þess sjái: hvorta meðhöndum það hefst með: og get: því þá tekið þar til greina, og komið með málið fyrir neðra þing. B. 586. - Guttormur Guttormsson mælir á móti: því. og segist hafa viljað taka fram áð. sínar ástæður því áður það fari úr deildinni „því að eg byggi álit mitt að hvorki: á því, hvort h. e.d. muni gera". B. 662. Þórður Guttormsson fann völa með og á móti: málinu. Segist samt vera með því að málið fái: að komast upp í e.d., því að hann get: ekki annað álitið en að það

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sè sannarlegt framtíðarmál. Ef menn vilja, að íslenzk sé að teljast menntað tungumál, hvernig á ómögulegt annað en íslenzkir menn kunni að mála. Þá stendur íslenzk alveg á sama, hvort vitað sé að mála einnig öðruvísi: aðgreinum þurfum vér íslenzkir; „ég játa það fyrir mitt leyti, að ég get því ómögulega skilið: mitt hjartans sín dæmdum af því, að ég hygst vit, að það muni íslenzk gagnsemi þurfum að þessu sinni. Ég vil hafa hv. e.d. að fjalla um málið og hafa það svo sem hinum getur", B. 674. Jón Jónsson (Eyf.) mótmælir þessari skoðun þ.e.s. „Ég hef ætíð hygst því svo, að slíkt athafnalaust að eiga sín stað: málalenna málið, sist: stór-málið, sinn hinn stærsta fjárspursmálið, sem þurfum málanna sinni helzt hafa til meðferðar. (Hlegið: Hlegið!). Ég verð að segja, að mér þurfi það gagnað verst því, að vera íþróttamannlegt, af hverjum sem gerið það" B. 678. Pétur Jónsson taldi sem sjálfsagt, að málið væri samb. í n.d. og e.d. sætti það í nú. og athugi, en þá mundi málið verða ósiðvatt megna tímaleysis. Með þessum mótt mælt: málið nú vel og íslenzka vatt sem hún er á, hafna sé og betra en að falla málið, því þá standi þeim, sem vilja gagna í þágangi, opið að koma fram með tillögu. Þá sé einnig með þessu hægt að hita mót því þá þjóna undirbúning: hún ætlunum sem þurfi og sjá hvort þjóðin sjálf er málinu sínnandi eða ekki. Málið á gagnist til vanta þurfi og sé einskis í mist við það.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingstaðir 1894.

vant: miðið aftur á mót: felt: m.d. lit: svo út sem þingið vilji: alls-staðar sínum málinu. Sé miðið samb.: bátum deildum get: e-d. hitt: athugað það, enda munu samb. þess vanta á mót: vilja margra þm., þeir að atkvæðamunum vant: litill. - Finst á hafalega miðill munum á, hvort miðið vantaði felt eða áttvatt á þessu þingi: „En af því eg sé eigi sínu máli hættu: því, þá þm. vant: að lögum, sinns eg Þ.J. (Eyf), þá er eg neðjum: að gefa því atkvæði: mitt" B. 683-684. Valtýr Guðmundsson ber á mót: að það sé „ósvaravert" þó munir, er vilji: eigi að þm. vant: atvik að lögum, vilji: þó láta það gangi t:l e.d. Ef miðið sé illa miðir brúðir, þá sé einmitt ást. t:l að láta það ganga t:l e.d., t:l þess að h. þm. e.d. geti: ast kostur á að kynna sér þær upplýsingar, er þeir geta geti: í málinu. B. bgb. Þórður Guðm.: mótmælir, að það signi ósjálfstæði: hjá sér, þó kunna vilji: láta miðið ganga t:l e.d. t:l þess hún geti: hætt það. Hann hefi: aldrei sagt, að hann ætlaði: að greiða atkvæði: með málinu út úr n.d. t:l að e.d. geti: felt það, heldur t:l að út:lokka eigi að e.d. þangi að fjalla um það og kynna sér umbæturn á því, sem henni þætti: vit eiga. B. bgð-bgg. - Einar Þórðarson hvetur einmitt mönnum lagt að álíta leggja deilda liggi þeim

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

: málinu, til þess að stofnandur fyrirhugaðs félags gæti haft það til hliðsjónar ef þeir vilja halda áfram. Hinsvegar sé málið af óvenjulítið mi til að vísa því til lögsta. Framsögum hjósi hann helst, að málinu væri: dálæi vísist til lögsta fyrir en á næsta þingi, sem líklegt: að vera hinumegna fjárhags ástandi landsins en þetta þing. B. 699.

O:st umr. þessa máls: e.d. segir Hallgr. Sv., að þar sem þetta mál sé kmi:t að standa út sínar þrautir: n.d. þá vinst:st svo sem þessi þd. líkjóst: að gefa því alvarlegan gaum og taka það til nærfeldan efni því sem hinumegnstaðar þrebast lengra. A. 532. - Út frumv. 1. umr.: e.d. segir Jón Ólafsson, að E.d. hafi þann dag haft til nærfeldan mörg mál, sem n.d. hafi at lætt e.d. svo stuttan tíma til að athuga, at eigi hafi verið unnt :lt að gera. Ómaklegt að fella þau alveg eða láta þau verða að lögum með þeim göllum, sem flestir deildarmenn kannist við að sé á þeim, því að engum tími sé til að laga þau. — Um þetta mál sé samt ant:sýt að það gæti dálæi náð fram, þó vilji hann mæla á móti: því, til að það sýndist, að fleiru en tíma skorti innan sinn hafi verið því til fyrirstöðu, að það kæmist í gegn. A. 553. — Málið dagsett: uppi: í e.d.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

7.

Fundargjörð 1894.

Frv. t. l. um útsvarsvald sáttanefnda m.m. var samþ. í e.d., en er það kom til n.d. vildi Guðl. Guðm. láta skipa nefnd í það. Gunnjón Guðl. taldi slíkt óþarft, þar sem málið hefði verið samþ. í e.d. Það: í fyrra og nú, enda: það: skiptir ekki nefndin í það óþarfa og auk þess eyðing nefnd. í það ekki: n.d.: fyrra. Vart: nefndin sé hugsuð, að málið komist í gegn á þessu þingi. Guðl. Guðm. taldu ekki víst: hvað þó málið dagaði til næsta þings. N.d. gat ekki: hugsað málið: fyrra. Það kynni að vera gott að láta e.d. fundaga og íhuga fyrir sig, en hitt sé víst, að menn: n.d. sætti sig þó sízt við slíkt og nú væri þó ástandið, að menn settu sig ekki við aftur-e.d. B 308-309.

Forseti: n.d. (Þór Jóns.) leitar að hann upp til. til rökstuddrar dagskrár, þess að fundarköpin gæti ekki við fyrir slíkan við meðferð laganefnd. B. 179.

Við 3. umr. í e.d. um frv. til l. um lausafjárgjald, sem frv. var framborið í e.d., segir Þorkell Bjarnason: „Ég vil eg vissi það, að frv. hefði gengið nú í gegn óbreytt í h. Nd. mundi eg greiða atkvæði á móti: því. En eg vona að það verði:

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sett hann í nefnd og gangi eigi fram á þessu þingi. En af því að eg álít gott, að frv. verði hið nokkuð lengur í lögum til eg greiða atkvæði með því, en alls ekki af því, að mér líki það". A 193-194. Sigurður Stefánsson áhitur „það eigi rétt, að hækka þunnig álagningu á samdeild sína. Sérhver á að greiða atkvæði eftir eigin sannfæringu" A-195.

Um till. til þál. viðv. lagagreinunum kom fram till. til rökstuddrar dagskrár og var sú till. felld en ekki sést, að fyrr hafi verið kvenskt að henni skuldi vísa frá. B-130. Slík till. kom einnig frá fjárhalli Bjarnarsyni í þál. viðv. fjárskipa álagningu sjóði. Benedikt Sveinsson mótmælti því að sú till. mætti berast undir atkv. deildarinnar, því að skv. þingsköpum og venju hér og í Danmörku, þá felli rökstudd dagskrá í sér nokkra vantraustsyfirlýsingu eða ávítur gegn stjórninni og um. hvorugt ætti hann til greina í þessu máli. Fjárhallur Bj. taldi eftir á mót: ákv. þingskapa hér um svo víðtæk og óákveðin, að þau heimili slíka till. ekki. Engu var till. ekki vísað frá. B. 769-770 og 810-814 Svo er að sjá, að í tengslum um rökst. dagskrár hafi þessi ákv. þingsk. [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingtíðindi 1894.

Í n.d. kom fram till. til þál. um stofnun almenns ábyrgðarsjóðs fyrir fiskiveiðaskip á Íslandi.

Síðan kom samhlj. till. fram í e.d. og var þar viðstaddi svo: „Það er heppilegra af því að hafa mál sem mikils vert og áríðandi, að ábyrgðarmenn komi frá hverjum landsfjórðungi!" Sjá ferðir Stj. A. 227. – Báðar till. voru samþykktar hvor í sínu lagi, sbr. A. 248, B. 816 og 652 sbr. 131.

Í báðum deildum komu fram samhljóða till. um strandferðir og var þeim hvorugri vísað: báðum deildum og samþ. samhlj. að lokum. sbr. C. 148 sbr. 161 og 148 sbr. 151, 152 og 162, sjá og A 249 B 814. – Af umr. ætti að mega af máli þessu vilja hafa till. samhlj. sbr. einkum A 229–233.

N.d. vísaði samþ. sem áð. frá sér till. um að greiða úr vissa fjárvöntun sbr. fjárl. 1894 og 1895 með skilyrðum sem voru talin nánari skýring á ákv. fjárl.-6. 152 sbr. 164 og B 863–874.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

U:tv. fjál. um bæsku: :skuldari tungu heldur fjárhallur Bj. fyri fram. at hún hafi kostnað í fjöl með sín fyrnir landsrjett, en þetta þing - sem aukafj.- hafi ekki fjárveitingarvald; eðlilegast sé að láta málið bíða næsta þings og borna fyri fjá at v fjárl. B. 104-105. Í sínum bænum B. 148-149 (J.J. A-8b.) svo og B. 152 (fjár fjárveitingum). veltyr fyrir. (skutum.) Teknir fé ekkert t:l fyrirstöðu að samþ. t:ll. nú, nefnd. fjá, sem kostnað: gat valdið, fyrirfjárveitingum. Ekki að skilja fyrir en að árið. B. 153. Í:gjaldi Guðmundsson segir að til fjárveitinga komi ekki fyrr en á næsta fjárhagstímabili og segi því samþ. þessa t:ll. nú. B. 154: Engin af t:ll. vísað frá vegna ólögmætis B. 155-156. - T:ll. felld: hafi sínni: e-d., en þar var ekki komið inn á þessar formmótbárur A 127-135

Í fyrirspurn t:l landsh. út af kostnaðreikningum var vísað dagskrá samþ. B. 517-525.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fyrsta t:lvitn. 1895.

. Í fyrr. t.l. um kaup á einskipi og útgerð þess á bortnat landsrjóðs § 5 segir svo: „Í samtjórninni eiga auka samtjóra tveir fangaskumenn, en alþingi kýs: samcin. kp. t:l tveggja ára í senn. Deyi annarhvor þeirra milli þinga, eða fatlist á annan hátt, kýs landshöfðingi mað vát: hins t:l hvátabingsins næsta: hit auka sat:" 6.199.

Í § 8 var sagt, at endurskoðunarmennirnir landsreikn. skyldu endurskoða reikn. útgerðarinnar. v:í 3. mm. n.d. kom fram brtt., at þeir yrðu endurskoðaðir af sérstökum manni, en samkv. kp. kosni t:l þess t:l tveggja ára í senn. 6.295 5 á t:l. var samk. sbr. 6. 306 og B. 760.

Fór þri fyrr. t:l e.d. með breytum þessum ákv. enda kom engin brtt. fram í n.d. við § 5.

Nr., sem sett var í e.d. kosti t:l at § 5 yrði svo: „Fangaskumenn skulu vera tveir og skal annar þeirra kosinn af e.d. alþ., en hinn af n.d., hvor um sig t:l tveggja ára í senn". Ósk. ábrt. 6.393 ~~~

§ 8 skyldi haldast óbrt. at þri kosti, sem hún skiftir máli. 6.394.

Hál. at:lum brt. á § 5 með t:lvitnum í lagamiðg gerlustj. landsbankans sé komin. 6.392.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Sama dag þessi áður. var fram 6. 502 og B. 1815.
Gunnl. Bjarnason kom þó með brt.: e.d. um
að landsh. skipaði: fangaskrifarann, sbr. 6 4/14., en
sú brt. var felld, sbr. 6. 502.

Dg: n.d. kom sú fram brt. um, að sameinaðr.
legði fangaskrifarann: stað deildanna, frá Reinni
stað. 6. 515, en hún var felld hér aftur. B. 1821

9 umr. um 35: e.d. frumv. m. Hallgr. Jo.
: fordæmið um gæslust. landsbankans. Segist
hvaddur um, að samkomulagið um þetta mál, s.m.k.
við h. n.d. mundi hafa líkt: verkaga, þó vér áður.
hér: e.d. (að hafa gæslust. akt: sinnig að skipa
fangaskrifarann" (J. E. Jo.: „það væri bágt.") — — — „Tíminn
er stuttur og engin föng á því að láta
þetta mál reiðast aftur og fram milli deildanna,
og vænst væri þó af því leiðir: að fara í sameinað.
þ." Fyrir komu: það, sem m. stingi upp á
við: t: l að skipa jafnaðarmann milli deildanna.
A. 409-410. Sbr. nmnabl. sama á A. 420 þar sem
óbeint er sagt, að í fáum stöðum fangaskrifaranna
sé mest haldið undir þessa n.d. mundi ekki vera
öðruvísi. Sama er beint sagt við 3. umr. A. 515.
Það kemur fram í umr. á landsh. við 3. umr.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Gausan t:lvitn. 1895.

: á.d., að ne. ín bátum deildum hafa haldit saman eiginlegan "privatfund" fund: um málit og einkum um fjarstjóravald. A.516. – Í sömu vatn fylgir landsh. :lt að fjarstj. skuli fangaskum. skuli aldri alveg hafa verit skyt, en h. ne. hefi: „eigi á vald, að gera fjar hvert uppást. vit fyr., sem eru meirihlutugilegar: fjarm afni, af öttu vit n.d.; hún hefur eigi verit svo sjálfstæt, að hún fyrst: að fylgja fari fram, sem henni sjálfri fótti: réttast. Eg hefi aldrei búist vit, at þessi h.deild mundi: hvert skifti: fundu at hafa ún: n.d., til þess at vita, hvat hún vatti: hjóta sér at gera!" A.516.

Hallgr.-br. telur það skaði „hjarðeigsi" „fótt ne. eigi skyldu sína og lit: : kvinnagum sig, og lit: til meiri deildarinnar, til þess at forðast at stofna fyr.: voða, með misjöfnum hvert." Taler „vátt at leitast vit at samsetna skoðanir manna og leita samkomulags fleiga meiriingarmunum en." A. 517.

Í n.d. kom aftur hvt. um at fella fjarstj. niður en nái: skaði fram at gangs mest vegna þess at málit mundi s.t.v. verða dáinvatt fyrir hvaðeitt eða vanta fyrir hvalaminnum í n.d.!

B. 1810-1815.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Meðhaldsmenn fóðl. um stjórn. málið leggja
sérstaka áherslu á það, að með henni leysti
allir fjárgæzlumenn bæði: fjárbjóðunum og þeir
er stjórnin sjálf hefur borið" ágætt orð.it"
samsinnað.i. „ getta verður nær að telja sér-
lega hjóðinganmálsins atvik:, þar sem getta hlýtur
að vera stj: valdur um, að mótspyrna hennar
gegn sjálfs þarfnast: varð á engu stað, og hún
mun síðr geta séð sér fært að knésetja hvöðum
vorum, þegar hún sér, að hún eigi getur þvegið
minn fjárgæzlumann úr þeim flokki, er hún
sjálf hefur borið, til þess að fylgja skoðun
sinni á þessu máli framneðis. Það mundi þvi
vera gagnstætt allri pólit:iskri venju, ef stj:
vist: þessum lagaða ályktun lögmjöfunarþings-
ins að vettugi." B. 176. Nál. meiri hl. Valtýs
i ne. i n.d. Framhaldið t.d. Jens Pálsson B. 1483
-1484. Skúli Thoroddss. talaði aftur samk. lagabj. þau
tíðindi: þvi að samk. á skilnum aldri. ályk-
tunargjörð varð einskis virðandi meðan þar voru
skoðaðir fjárdrættir í fyrv. formi, en þá varð lagabj. og
vísir til að fjarlægja sannanir til að sannfæra
ist um og þá samk. fyrv. B 1504. Þessum mótmælum
svaraði Sveinn. B. 1511.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

5.

Gmisl. t:lvitn. 1895.

Sama er einnig í e.d., að meðhaldsmenn t:ll.-fær bagaja sérstaka áherslu á, að með henni sé hægt að sameina alla fram. fjáðkjósenda og bæjarfélagsins með t:ll: og fær með um hæfleg-hæfilegu fjáðaviðum: Þessu máli, sbr. umr. A. 38-50.

Frá fjárhagsnefnd flutningsm. t:ll. hefir yfir því, að hann teldi m.d. fjárgæzlu í fjármálum bæjarins og sérstak. í skólamálunum. Sé heldur engan veginn hægt að segja að með þessari t:ll.-sé tekið fram fyrir hendurnar á m.d. um með ferð málsins, því að í m.d. hefi verið tekið fyrir sérstök atriði í nefnd. A-40.

Í ágústm. fjárhagsnefnd hefðu t:ll.-menn fram borið ósk um, að fyrst færi að ræða, að breyta útsvörum m.d.-manna og hvort nokkuð ætti að lækka gjaldið. Af því hefði ég fyrst tekið til máls til að mótmæla því, að ætla mætti, að gjaldendur í m.d. og bæjarstj. væri samvaxið fyrirtæki. A-44-46.

Felt að hefja nr. 46. Hallgr. Sv. talar að forseti geti ákveðið lengri tíma milli fyrri

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

og síðari unn., að ne.-sé óþörf- [illegible] vegna áð. fleiri sem s:g.-lg. hélt fram. Nafnið hafi og venjulega annað verkefni en að bera sig saman hver við annan. A.47.

v:t síðari unn. laga: s:g.-st. t:h., að fyl. gat: frestað þar t:h vitsýt vani um hvernig fari um stjórnfrv. [illegible] var felt. A.151–152.

Eftirtektarvert er, að fyr Jakobsson virðist telja það sérstakan réttlætingargrund: að hann hefði hér fram. skuli bera fram till. í stjórn. málinu með hagkv. fyr. – Segir í fyri samhengi að samsetning e.-d. sé „einkar óheppileg" eins og hún nú sé. A.40.

A alþ. 1895 var samþ. með fyl. samþ.: v.d. að heimila forsetum að láta gera steinstétt fyrir utan þinghúsið. Fyrst kom fram um þetta „innanþingsál." í n.d. skv. 6.486 en hún var tekin aftur skv. 6. VII, og síðan komin fram venjul. þál. í n.d. C.512.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fangadóm 1895

Framsm. Sjálfs. (Sæmundur Bjarnarson) segir við 2. umr. sjálfs. við v. skýrslutökuna einni, að hann telji, að hann hafi ekki átt að vera tölusett vitni, en vegna þess, að tölusett vitni gegn honum hafi komið fram og vitnisburðum sé gegn honum eftir hafnað ekki einsog hann sagði sjálfur: e.d., þá hafi hann sagt viljað fara fram á frekari rannsókn. B. 933-934.

v:t sömu umr. vitnar skrifl. Þórðarson, sagan hann talar um málsóknunum gegn sér, skj.: umrædd, en landsh. hafi: vitnað í e.d., sbr. Fangbúm B. 1073.

v:t 2. umr. sjálfs.: e.d. mælir framsm. S:g. Stefánsson á móti sjálfsvitninga, sem m.d. hafi samþ. og segir: sjálfs. samþ.: „Hér er að vísu hvorugt, að játað er að samþ. sjálfs.: m.d.: í þessa átt [t.e. sömu og skýrslutökuna], en hins vegar: ósannað sjálfstjórnarlaus, að sögn er hann fram með þá" A. 461.

v:t sömu umr. segir S:gunnur Jónsson um sína brtt. sína, að hann hafi komið hana fram sem málamiðlun „af því mátti: að með því væri komið í veg fyrir, að sjálfsögðu hvalstöð milli

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

deilda og kannast ekki: sameinað fjöng". A. 463.

Landsh. lætur svo ummælt: „Sk. fjárh.m. hefur gert margan bót, og sumar mjög fjárhagsmikla við frv. Eg hygst fá við farið, að h.m. muni hafa fastlagst, að fara ekki fram á slíkan bót, sem ekki sýn líkindi til, að m.d. samþ., og einkum að gert verði í þessari h.d. það sem mót er til þess, að kannast hjá fari, að fjárl. fæmi að lenda í samein. þ. e.d. hlýtur að sjálfsögðu að hrúga lagaákvæðum sem um öll ágreiningsatr., sem milli stofn. fjöldi er fyrir í n.d., og er fari fjárhagslegt fyrir þessa hd. þ.d. að gera slíkan bót að kappsmáli. Eg er þó hræddur um, að sumar af bót. hv fjárl.m. muni geta leitt til þess, að lögin geti ekki orðið samþ. af báðum deildum samhlj., og mun eg ekki fæmla að minna h. þ.d.m. á, hvað gert hefur verið áður undir slíkum kringumstæðum, nefnil. að fjárh.m. hvaggja deilda hafa komið sig saman eftir á. um. og að m. greinum deildar, sem ekki hefur haft líkindi til að komast sínum fram í sam. þ. hefur þá slakað til og fallist frá greim ágr. atr. á hinum sameinaða reglulegi. Þetta hefur gilt m.d. jafnt

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sem e.d. Eins og h. fj.d.m. vita, er nú aðeins stutt eftir af þingtímanum, og því ekki neitt sérgrein þegir þessa h. fj.d. að vera velkilega alla einstaka liði fyrv., og brt. þau, sem fram eru komnar, og vona eg, að fj.dm. hafi hugfast að láta gang fjárl. fyrv. verða sem greiðast sem unt er hér í deildinni". A 478-479.

Síðan talar landsh. um einst. brt. á þessum grundvelli, segir m.a.: „Að falla frá lið, held eg sé varhugavert, þar sem sú fjárveiting er byggð á þál., sem samþ. hefur verið í h.m.d., og byggi eg ekki, að það mundi verða til þess að bæta samkomulagið um fjárl. milli deildanna, að fella þenna lið burt." A. 481.

Frams. sig. St. gat á um eina brtt., að hún mundi e.t.v. hafa hitann í sam. þ. skv. því sem áður. fékk í n.d., en þó sé hér um mikilsv. að ræða og vert. þessvegna ekki með vissu sagt hvernig það mundi verða af. A. 483.

Við 3. umr. fjárl.: e.d. mælir fjm. Jakobsson með brtt. m.a. á þeim grundvelli, að samkomul. í n.d. hafi verið fólg með aðeins eins atkv. mun og sé því eigi líklegt, að það mundi valda ágreining

milli deildanna, fá hitaveitan gott: nú samþ. í e.d. A. 505.

Svipað barnaverndarmál fram hjá Skallagr. Sv. A 507-508 við eina umr. í n.d. segir framsm. fjárl.ne. þar (fjárhallann hjá): „sjúkrahúsið vildi ne.-agna sem fast að ágreiningsefni; það sama hefir nú fram á en gert í samráði við fjárl.-ne. e.d. og mér er óhætt að fullyrða, að engar af þessum brtt. fjárl.-ne. verða að ágr. við hv. e.d." B. 1738

Svipuðu hagsmunaháttar mál til hinnar deildarinnar barnar og fram hjá Skalldóni Daníelss. B. 1745,

þá fyrir valdi samvinnuleysi einhæmilegt, að ne. skuli hafa leyft sér að falla niður vissar fjárveitingar, sem skuli hafi verið veitt með deildarefni við e.d. B. 1759.

Við eina umr. í e.d. segir framsm. S.Ig. Stefánsson „að ne. hafi fallist á fyrr. eins og það barst frá n.d. „og barnið það mest sér af því, að ne. leggja deildu hafa átt fund með sér, og á þeim fundi barst barnaverndarlög á umr. áætlun. Að vísu hafa skotist inn í fyrr. brt., sem ekki barna frá ne. í n.d., en fjárl.-ne. þessarar hv. þd., vill ekki leggja til, að

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

fara að kveðja þeim, þar að óvíst mætti en, hvenær
endilitin gæti: samein.-þ." A. 533-534.

§:3. Þessum málum á með ört. á þeim grundvelli, að allr ungir væri sé, að hinn gat: ort:t samþ.
sameins.-þ.. Auk þess taldi §. þ., að óskynsamlegt sé að láta frv. koma í sameins.-þ., því þá
eigi mætti á hættu, að þar kæmi þar ört.á
frv., er menn síst myndu kjósa: A 534-535.
Þorvaldr Bjarnarson taldi þar á móti:, að það sé
réttara og skyldu hvers þm., að koma fram með
ört. við það, sem hann teldi:, að alls-ekki væri
þörf að gera. En auk þess sé engan veginn
óhugsandi, að þm.: m.d. hafi síðar til máls
mála þá frv.: sjálf. A. 536.

7:5 frv. t. fjáraukal. 1894-1895 kom við síðari
umr.: m.d. því haldið fram, að ört. væri
ekki hægt að gera vegna naumleika tímans.
B. 1839: Þegar þessum rökum skaut Þórarinn,
sem ört. átti, að hann þyrfti vita að n.d.
myndi samþ. hana óbreytta og þurfi þá ekki
að skorta tíma. B. 1840.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

6.

v:tt n.-umn.: e.d. fm. t.l. um sölu fjöltjarta segir Guttormur Vigfússon: „Eg skal játa fast, at fat er at allega h.-m.d., sem mestu ræðr: at rétta: fessu fjöltjartasölumáli. fau eru nú sett: málit niðrfalla á fingi, og hefnr fví sú nú betri tíma til at rannsaka öll skjöl, sem at fessu lúta og luiða fm.-undir, heldnr en fessi h.-deild. Enda mun fat ekki vanja at setja nú: fetta mál hér: h.-e.d.. a.-m.-h. hefnr fat ekki verit gert á fingunum feim, sem eg hef: verit á. fau eru nú!! A. 438.

v:tt 3.-umn.: e.d. segir framsm. (Gísli Gíslason) um brtt.-sína: „Eg skal eiginlega lýsa fví yfir, at fat mun vanta gott at kappsmáli: n.d., at brtt.-sú, sem hér liggnr fyrir gangi ekki: gegn, og mun málit fá at ganga: samvinnat fvingl, ef hún skyldi vanta samkp. hér: deildinni". A. 497.

Vafi: er um fat hvort sama deild megi aftnr fá t:l atkv. brtt. er áðnr hafi verit felld: hennr. Ákjós einskis. A. 304-305. En vist:at fá sem t:ll. hafi verit vísat frá atkvæga., sbr. og A. 530 sem

Atkv. brtt. við n.-umn. Ed. (6.211-212 sbr. 282 sbr. og A 282

v:tt 3.-umn. Ed. kemnr t:ll. um at fara fetta: samt lag. 6.344. Henni frávísat. A. 304-305.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

7.

Fundargjörð 1895

um fyr. t.l. um skiptaábyrgð: Ríkir segir landsh. við 1. umr.: e.d., en fær hann fyr. fram sem stjfrv.: „Auka þessa, sem frágan er vegt, álít eg eftir því sem sanngist: n.d.: fyrra um þetta mál, þá vanr skal við að e.d., að fella fyr. og taka frumvarp þann fyrir hendur á n.d., þar sem upphaf sem stofnun almennrs innlends brunabótafélags er vanstaðlag, að því er h. fyrn. segir, enda er þörf á skilði þá innan handar að styðja fyr. eldsvoða, ef hann svo bíst." A. 14-15

við umr. fyr. t.l. um brt. á l. um skipun prestakalla segir Sigurður St. við 1. umr. e.d., en fær hann fyr. fram, um leið. um heimilum hann presta-kalla eins, að hann mundi hafa verið með henni á ef eg hefði álitið nokkra von til þess, að það gengi gegnum þingið. En eftir því sem orðið hefir á þingunum gegnum þessu máli, og sem mér er vel kunnugt um, að um vilji í h. n.d., álít eg að sú tilraun hefði verið fyrirfinga laus. þá að samþ. hefði verið í e.d. að leggja það í dómi landsyfirr., mundi n.d. hafa felt það" A. 81. Þór. á móti: taldi [illegible] engu spilt

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

8.

„þó at vit hér: a.d. leggjum t:h þat, sem bert hentar. Skiln h.d. getur sitjar sét, hvar afdrif málsins verda: m.d., enda eru gerdir þeirrar deildar á hennar ábyrgd, en skal vorri: Vér eigum at leitast vit at gera rétt, hvat sem öðrum líður, –" A 86-87. – – Fmv. þetta hennar aftur t:h. a.d. t:h einnar umr. og segir skallagr.-bl. þó, at m.d. hafi skamt svo fmv., at skal vari vit þat annadi, ef eigi at skattar vaxa skal þegn handi. Telur þau t:h sína nijög naudsynlega ordsbót: fmv. og „einungis skal þess, at t:minn leyfi þat skal at hvorta fmv. svo sem naudsynligt vari, leggjum m. t:h eftir atvikum, h. þingd. samþ. þat" A 532.

Fmv. t.l. um gagnfr. hvorfa: landa skálanum og afnám hötmannaskálda hann fram: a.d. v:t 1. umr. segir skallagr.-bl. m.a.: „hér vint:st, at ef lit:l vakt sé lögd vit málit, ef m.d. skal gefat kostur á at skoda þat þegn sit leyt:" A-179.

Fmv. t.l. um brt. á h. um kluthöfum safnada: veitingu hvorfa hann fram: m.d. v:t 2. umr. þau leggja.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þingabók 1895

Þorvaldur Bjarnarson á móti: Þorl. Einari m.a. á staðnum vegna þess að þingmönnum sé, að það mundi verða ágreiningsatr. við s.d. að fara að breyta þessu. B. 201.

Frv. til. um undirbúning verklagsskrár var borið fram í d.d. við 1. umr.: m.d. segir Guðl. Guðm.: „að þetta frv. er eitthvert það óþarfasta og vitlausasta frv., sem borið hefur frá hv. e.d.:..“ Framsögum.: „Eg á minni hl. þess. um, að hafa skabi slíka orð um hv. e.d.“ B. 1580.

Frv. til l. um kaup á einkasíma var borið fram í m.d. af samgöngumálaráðh. Miðlar umr. við 3. umr. þess tekur Skúli Thoroddsen sér það fyrir að fallast á frv. eins og það liggur fyrir frá samgöngumálaráðh.: „sem fáum vér að sjá breyting hv. e.d. líkust á málið, vent: hún, segir um minni, mótfallin skipaábyrgðarumum, frá hvorst aftur borið til máls, hvort menn eigi til samkomulags að leggjast að því.“ B. 731. Í sama máli segir Þorl. Bj.: „Að vísu hefi eg enn frí fram á hv. e.d., að hún hafi í lag þann ágreining, er eg hygst við, að

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

á málinu verði, þegar það lét þeir heiðar, og segi það aftur við komið á sínum tíma til frekari umræðu í þessari deild." B. 743

Frv. 1. l. um stofnun lagaskóla var komið fram í e. d. v. 17 okt. m. d. var gengið við lokaratkv. um. v. 13 nóv. m. d. kent: Skúli Thoroddsen á, að sín þessara kvæði myndi verða málinu að falli í e. d. og því rétt að fella það nú þegar aftur; en taldi auka þess rétt að fara aftur kvæði frá 2. umr. m. d. og í samt lag til að málið fengi allsherjar að koma aftur til e. d. B. 1588-1589.

Í efri deildinni málið og mætt einni kvæði vegna þess, að verði kvæði samþ. sé líklegra að málið nái öðru samþ. e. d B. 1601.

Frv. fór aftur til e. d B. 1612. og samþ. þar. A 531

Samsv. e. d. tölum A 306 var ákveðið að hafa sameiginlegt að fara fundlega kvæði á sérstökum, sbr. B. 303 og 344.

v. 13 frv. 1. l. um kvæði fastakaupmanna á Íslandi kom Skúli Thor. með 3 umr. m. d. fram með allhörðu áliti á landsh, sit af till. hans til sín umræðu

Þinglaun 1895

á þessu lagaþv. ártali. B 485 ff. Landsh. svarar þessum aðalatriðum fyrst við 1. umr. í e.d. með því að hann hafi ekki verið við staddur 3. umr. í n.d. A A 73-174.

í n.d.

v:ð 1. umr. stjórnarfrv., hvorum fram voddir um, að íhaldið væri og verða ætti að samkynhneigja stjórnina fyrir utan það að segja, að e.d. mundi ekki fallast á það. Sbr. einkum B. 761 (ræða Páls) og B. 763 (ræða Guðm.). Svipað við 3. umr. n.d. Guðl. Guðm. B. 791-793. og mál. í n.d. C 175.

Í umr. n.d. um þál. um stjórnarmálið segir Ben. Sv.: B. 1417 að það hafi ekki átt að koma fyrir, að e.d. gripi fram fyrir hendurnar á n.d. — „Eg vil að það á ekki við, að tala hér eitt einasta orð um e.d., en eg get þó ekki hugsað mér að segja: Hátterni e.d. á þessu máli er svívirðilegt n.d. Hún hefur ábyrgst á sínum vettvangi fyrir sig, og það getur ekki afsakað n.d., þótt e.d. hafi misstigið sig í þessu máli. — " — Hér á móti ræða Páls B 1484-1485: E.d. hafði fyrir sitt leyti með samþ. þál. viðurkennt málinu til hagsbóta með sjálf-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

staðir fyrirgleymi athöfn, sem ekki varð verkuð með
bonum undir m.d. þessvegna hefir ingvarr ætlað at prenta
fyr. eyðurnar m.d. sinna sín fyri að fæst hlaut
hvort sem er að strandra á miðri leið.

við t:ll. um fól. : m.d. um stjórn. máli var
fyri hreyft einhvern af fornata (Bar. Sv.) og
Skúla Thor., at slík t:ll. væri ekki löglig
leið t:l að komna stjórn. burt. t:l leitar eða
hefja hana. Í sjálfu sér væri valfrjálst um
hvort fól. ætti eftir að vera heimilar, en
um venjul. löggjafarmálefni væri 20 ára venja
sem löglegast: nokkurn fyrirvara en slíkan
væri ekki að dreifa um stjórn. B. 17-18.
1341-1343. 1400-1401. 1473. 1490. 1500-1501,
Sagn þessum var hent á, at ekkert ákv. stjórn.
eða fyrirgreiðsla hvarvetna: þessa málefnis, enda væri
ekki sjálfsagt at t:l annarar málsvarðar leiði en
um venjuleg löggjafarefni. B. 1416, 1480. 1508.
Öðruvísi samb. að taka t:ll t:l um. log þau mál at hún væri löglig
Í þessum samhandi sagði Sigfússon Árnason, að t:l. 1341-1343
fyrir 1: aldarfjórðungi hefði verið ákveðið að skora
á stj. með fól.: fyri að fæst væri samið og að

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

13.

Stjórnarfrumvarp 1895.

skorar á ríkisráðið Dana, í þess stað að: fríngja að semja frv. sjálft. Sbr. einkum B. 1474.

Ýmsir e.d. kannar það skýrt fram hjá sér gegnt: stef., að hann telur rétt að hreyfa við. á stj. skr. annarsvegar með frv. eða á annari leið til hennar en að þál. muni vera þýðingarlaus. A. 147-148 og 151.

~~Hagnaðurinn~~

Þá v.d. kom fram þál.-um að skipa þar nefnd til að íhuga samgöngumál landsins. Flutningsm. Valtýr G. fann þessu til stuðnings það m.a. fram, að eitt hið stærsta hagsmunamál landsins væri beint farið fram á það, að skip nefndi sýndi skipuð, en þau. þessa hjá deildinni „situr á h. á.d. sem að hann hafði aftur komið fram (þessa till.) hér í deild, þar sem hún áður hafði verið, að nefndin skipuð: B. bæ.

Við umr. í n.d. (á till. var einungis um að þeim væri skotið á samgöngumálanefnd landsins hvort landsh. á, að þjóðhagsins. gegnt: þjóðh. að gera nýtt frumvarp samningum til að eyðileggja hagsm. að, sem af till. leiti: B. 474.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur